

ere ikke afhængige af Statutterne, Statutterne ere overladte til Sparekasserne selv efter Lovforslaget, de have blot at indsende dem til Efterretning, ikke til Stadfæstelse; men den høitærede Minister har fuldstændig Ret, naar han mener, og det var sikkert ogsaa hans Mening, at Sparekasserne for at bevare deres Tillid hos Publikum ville blive nødsagede til at indrette deres Statuter paa en lignende Maade, som vi her ere blevne enige om, at Statutterne bør være indrettede paa. Saaledes tror jeg, at man for at undgaa Misforstaaelse, maa opfatte den ærede Ministers Ord, og jeg tror ogsaa, at den høitærede Minister er af samme Mening.

G. Petersen: Der er jo talt forskjelligt dels til Fordel for Bankerne og dels til Fordel for de etablerede Sparekasser. Det synes, som der har været gjort temmelig stærke Angreb paa Sparekasserne og deres Virksomhed, og idetmindste flere Kalere have fremhævet den udmærkede Retning, som Bankerne gaa i. Jeg tror, at det Mobsatte er Tilfældet. Jeg tror, at vi fortrinsvis bør holde paa Sparekasserne som Indretninger, der have gjort uhyre megen Gavn i Landet, have fremmet Sparfommeligheden, været til et betydeligt Gode for Prioritetslaan for Eiendomsbesiddere, hvorimod Bankernes Virksomhed for mig staar noget mere tvivlsom. Jeg tvivler nemlig om, at det har været saa overordentlig heldigt, at de have udviklet sig i den Grad, som de have. Blandt de Angreb som have været rettede paa Sparekasserne meddelte det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at Sparekassekommissionen havde taget en Snes Regnskaber fra den store Bunte og forelagt for at vise, hvor slet flere Sparekasser vare bestyrede, og at disse Sager laa til Eftersyn for Rigsdagens Medlemmer. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Page) angreb ogsaa med en betydelig Bitterhed flere Sparekassers Bestyrelser. Da nu den ene af de Sparekasser, hvis Regnskaber ere lagte hen til Eftersyn, altsaa som meget slet bestyret, er en Kasse, som jeg i høi Grad interesserer mig for, og som jeg hidtil har troet var ordentlig bestyret — (E. H. Nielsen: Hvad er det for en Kasse?) det vil man altid senere kunne faae at vide — har jeg henvendt mig til Bestyrelsen personlig i Kontoret og faaet en Afskrift af dens Regnskaber, hvilken synes i Virkeligheden at bevise, at de Domme, som idetmindste om den ere ansjorte, ere i høi Grad ubegrundede. Det har nu sin store Ubhagelighed, naar der er udfæstet en saadan Paastand, thi man veed ikke, hvilke Følger det kan drage efter sig. Der har jeg liggende et Regnskab for Maret til 31te Juli 1879. (Winther: Hvad er det for en Sparekasse?) det vil det ærede Medlem senere faae at

vide; der er ikke nævnt nogle Navne, og jeg ser heller ikke nogen Grund til at nævne dem; men jeg skal lade disse Sager blive liggende ved Siden af de Regnskaber, som ere stillede til Rigsdagens Medlemmers Disposition, saa kunne de selv drage deres Slutninger. De Slutninger, der ere dragne, ramme Regnskabet af 1877, hvorimod det Regnskab, der her foreligger, er fra 1879. Interessenternes Konto er 2,703,000 Kr.; af disse Penge er der sat 240,000 Kr. i faste Eiendomme, nemlig ca. 1 Mill. i Landeieendomme og ca. 1 Mill. i Kjøbstadeieendomme og ca. 350,000 Kr. laante ud til Kommuner. Det forekommer mig virkelig, at den Maade, hvorpaa disse Penge ere anbragte, er saa solid som vel muligt, og paa den Maade, som vi helst ønske dem anbragte, nemlig til Prioritetslaan. Med Hensyn til Verdpapirer er der mellem 3—400,000 Kr., men kun et eneste udenlandsk. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds talte om disse slemme udenlandske Papirer. I det af mig her omhandlede Tilfælde er der norske Hypothekobligationer for 3,800 Kr., ellers ere de andre Papirer, hvori Pengene ere anbragte, indenlandske. Der er et eneste tvivlsomt Papir, nemlig nogle Aktier i en Udørring for 34,000 Kr., som de have maattet nedsatte med 17,000 Kr., altsaa med 50 pCt., hvilket Beløb til enhver Tid vil kunne faas for dette Papir. Det forekommer mig, at, da Reservefonden tillige udviser godt og vel 70,000 Kr., er det Synd, man gjør mod Bestyrelsen af denne Kasse, der har arbeidet med megen Interesse, at lægge den saaledes frem for Kritik og dadle den i overordentlig høi Grad. Denne Kasse, som jeg kjender, har havt meget at kæmpe imod, navnlig i de sidste Aar. I 1877—78 blev der oplagt 1,287,000 Kr. i 1878—79 926,000 Kr. Man opfagde en Del Prioriteter udenfor den nærmeste Jurisdiktion, men ikke en Eiendepart kom ind. Man reiste da her til Kjøbenhavn og henvendte sig til Nationalbanken om et Laan, som ogsaa blev tilhødt, men mod en saa høi Rente — jeg tror, man forlangte 5 pCt. — at man under ingen Omstændigheder vilde gaa ind derpaa. For at hjælpe sig, fik man saa et Laan i London paa langt billigere Vilkaar, end man her kunde faae det, hvilket Laan nu omtrentlig er tilbagebetalt. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder; nu ville disse Oplysninger forhaabentlig blive lagte ved Siden af de „slemme“ Regnskaber, og jeg skal være rede til at give enhver Oplysning om denne Sparekasse, der maatte ønskes. Jeg er bleven opfordret til at nedlægge en Protest mod den Maade, hvorpaa Sparekassens Virksomhed er bleven omtalt. — Med Hensyn til Bankernes Virksomhed er det overordentlig rart med den lette Maade, hvorpaa man nu kan faae Penge; men det er dog et stort